

Nico Roos: handen uit de mouwen!

In de serie De Boeienlijn geven we de 'bakens' van onze vereniging ook een eigen lichtkarakter mee: Nico kan je het best omschrijven als Isofase: een heel gelijkmatig mens, maar als hij 'aan staat' geeft hij in korte tijd alles. Zijn niet aflatende steun aan de penningmeester en het bestuur was dan ook de reden voor de Paul Niemanprijs in 2019.

Hoe ben je eigenlijk met zeilen begonnen?

"Al heel jong voer ik mijn eerste mijlen in een door mijn vader afgebouwde Vrijheid, tijdens tochtjes met mijn ouders op de Kaag, met zo'n klein geel reddingvestje aan. De hele familie was waterminded: mijn opa van moederskant bouwde al binnenvaartschepen.

Na de Vrijheid hebben we jaren met het gezin de zomervakanties doorgebracht op een Wibo. Ik heb zelf een Laser gekocht en later kwam er een Randmeer in de familie (die zeilen fantastisch trouwens!). Met de Laser ben ik begonnen met wedstrijdzeilen; onderlinge wedstrijden in Drimmelen en Scharendijke. Het laatste familieschip (van mijn vader) was een Hallberg Rassy 352, waar we recreatief mee hebben gezeild in Nederland, op de Noordzee en de Middellandse Zee. Ik ga graag mijn vader achterna: die heeft tot zijn 75e gezeild.

Toen het familieschip was verkocht, heb ik de Juffrouw Jannie gekocht, een J22, die dit jaar een volgend leven gaat beginnen als schip van de vereniging. Ik ben een echte stripfan; voor de kenners: Juffrouw Jannie is de secretaresse uit Guust Flater. In het begin lagen we in Heusden met het schip, en daar kan je met een J22 nét onder de Maasbruggen door, tenminste, als je een beetje scheef gaat hangen. Ook in Heusden bij de watersportvereniging deed ik trouwens al de penningen. Ze hebben daar een hele leuke passantenhaven trouwens, de moeite waard voor een bezoek!"

Hoe kwamen jullie bij Het Y terecht?

"Toen de kinderen het huis uit waren vonden we de tijd gekomen om wat in Amsterdam te gaan zoeken: mijn vrouw Hellen haar grote passie is kunst en cultuur, en mijn werk is flexibel, dus werd het mogelijk te verhuizen. Ik ben begonnen met roeien bij Willem III en vervolgens op zoek gegaan naar de mooiste

Nico aan het roer van de Jalapeño.

zeilvereniging van Amsterdam. Ik ben op een avond naar een lezing over 'de melkschuit' gegaan (door Ton Wegman) in de club-ark van Het Y. Die lezing was op de dinsdagavond en daar kwamen de wedstrijdzeilers binnen...meer hoeft ik niet te vertellen denk ik! Ik raakte in gesprek met Joop, toen wist ik: daar wil ik lid worden. Gelukkig kon ik als passant in de haven terecht met mijn kleine bootje, in een regeling die toen nog alleen voor de dinsdagavondzeilers gold (inmiddels kunnen alle leden als passant voor half geld in onze havens terecht- BW). Zeg nou zelf: Durgerdam, dat is toch net de baai van Saint Tropez? Heerlijk!"

Je bent een verenigingsmens, lijkt het?

"Wis en zeker! Ik ben al begonnen bij de roeivereniging in Wageningen tijdens mijn studie. Naast het roeien was ik ook actief in commissies en het bestuur. Later ben ik lid

geworden van de watersportvereniging in Heusden, waar ik 'de penningen' heb gedaan. Bij ZV Het Y heb ik eerst kort de wedstrijdcommissie versterkt en help ik nu Cobie onze penningmeester met de jaarrekeningen en de begrotingen."

Daar heb je vorig jaar de Paul Niemanprijs voor gekregen...

"Ik steek graag de helpende hand toe, dat klopt. We doen het hier door en voor leden en daar wil ik aan bijdragen. Ik ben daar ook reëel in: naast mijn werk heb ik ook nog andere hobby's, dus het moet niet te gek worden. Na mijn pensioen kan ik misschien een keer een bestuursfunctie gaan doen, maar nu niet; nu laat ik het graag aan de pensionado's over. Ik vindt het wel goed dat we commissies hebben die zelf klussen doen, dan verdeel je de druk. Maar onze penningmeester Cobie houdt het financieel gebeuren zeer scherp in de gaten en ik doe gewoon even een klus die voor mij gesneden koek is."

En wat nu, na de Juffrouw Jannie?

"Ik heb zo'n tien jaar met de J22 gezeild maar nu is het tijd voor iets groters: de J22 kan je goed traileren, ik heb hem ook wel eens meegenomen naar Kroatië en hij zeilt fantastisch, maar hier kom je niet verder dan het IJsselmeer of de Wadden. Dus nu is het tijd voor de Jalapeño, een J105, met wat meer comfort aan boord, dan kunnen er grotere tochten gemaakt worden. Ik vind zo iets als de 'Zes uren van het Y' het leukste om te varen. Bij dit soort duurwedstrijden lig je niet met zijn allen om een boei. Of – met de nieuwe toer-app - samen naar Terschelling of naar Engeland – lijkt me fantastisch! Dat is ook echt iets voor mij: duurwedstrijden maar toch presteren. Roeitochten zoals de LAGA-ringvaart (100 km, 13 uur in een twee-met), de Turfschippersregatta (50 km) en de Elfstedentocht. Maar ook: het hoeft niet massaal, met twee bootjes heb je ook al een regatta!"

Wat vind je van de ontwikkelingen in de vereniging?

"Ik ben nu zo'n zeven jaar lid. Met de meerjarenplannen wordt de horizon verlegd, dat vind ik een goede ontwikkeling voor de vereniging. Het wordt steeds duidelijker dat we een vereniging zijn van echte zeilers, met een prima infrastructuur. In de hele maatschappij gaat het steeds meer over gebruik in plaats van bezit. Wat je nu bij deel-auto's ziet kan ook bij boten. Dat zie je terug in de vereniging. Ik was 'vóór het vallen van de muur' in Gdansk. Daar hadden ze al boten van de club, die ze samen hadden gebouwd! Ook bij roeiverenigingen zijn de meeste boten eigendom van de vereniging. Voor Het Y vind ik dat ook een mooie ontwikkeling. Daarmee stel je ook jongeren in de gelegenheid

Nico aan het roer van de Juffrouw Jannie. Foto: Hans Knapper.

mee te zeilen en wie weet straks ook ouderen, die een eigen boot niet meer kunnen onderhouden. Dan doe je het samen en dan kan er veel meer."

Heb je nog adviezen voor de vereniging?

"Ha, ha... dan trek ik mijn mond wel open op de ALV! Het is leuk om daar met meer mensen in het debat tot goeie oplossingen te komen. Daar zit ook vaak de oude garde, die moet je vooral koesteren. De gepensioneerden, zoals Jaap, Ton en Chiel, die toch maar elke winter de handen uit de mouwen steken en daarmee de vereniging draaiende houden. Dat is natuurlijk ongelooflijk gaaf. We dachten dat het na Henk Keuch (ons onlangs overleden erelid en oud-havencommissaris) minder zou worden, maar het is gewoon doorgegaan op hetzelfde niveau. Dan zie je hoe zo'n vereniging leeft. Dat informele karakter is fantastisch, daar ligt de waarde van Het Y! En doorgaan met jongeren! Die vereniging moet na ons ook door, het is een langkieler – niet snel bij het manoevreren, maar geen zee te hoog... En stabiel en comfortabel."

Je dochter is ook net lid geworden?

"Zeker; net als ik vindt zij dat als je ergens vaak rondloopt, je beter ook maar lid kunt worden. Ze was ook al lid van de roeivereniging. En onze kinderen varen nog steeds mee en denken er gelukkig zo'n

beetje hetzelfde over als wij: als je erbij wil horen moet je lid worden en de handen uit de mouwen steken!"

Interviewer: Bob van der Winden, Windroos, Marken.

De Jalapeño op weg naar Kiel.